

გვდებოდა უზარმაზარი ნაციისა ნარე რომელსაც „ცივ-წყალა“-ს ეძა- ნარე რომელსაც „ცივ-წყალა“-ს ეძა-
და სხვა ხეები. 3 საათზე მივაღ- ნიან. შეუძლებელია შიგ 3—4 წუთს
წიეთ „ხარისთვალი“-ს ტაბათან. აქ ხელი გააჩეროთ სიცივის გამო. ხე- გვაკლებდა. ოვითეული ჩვენგანი დი-
მოულონენელად თვალება ტყე და ლოგნურადაც კი შეუძლებელია დად ნასიამოვნები დაბრუნდა უკან.
წყალის ისე გაცივება. წყალი სუფ- მომავალში იღნიშულ საზოგა-
ნელი „შაორას“ ჭალები. აქვე არის სამი-ოთხი დუქანი სადაც თუ კი სი- დოება აპირებს ექსკურსის მოწყო-
ბას ახალ ათონის მონასტრისაკენ ანის არქეოლოგიურ ნაშთების და-
გზავრის შეუძლიან სასმელ-საქმე- სიგრძე სულ 7—8 საეკი აქვს. შემ- ენდევ მათი საქმე, მაგრამ მოულოდ-
ლი იშვიათ. „ხარის თვალი“-ს და იქვე ერთვის მდინარე შარაუ- ნები მაღადუნია უცრივ, ორ ტბა სივრცით 15—18 არშინამდის კვირაში, გამოასალმა წუთისოფელ
არის, სიღრძით 120 არშინამდე. სი- და საათსა და 15 წუთზე მონასტრერამდე მივაღწიეთ, მონას-
ლობის გაძო წყალს მწვანე ფერი და- ტკრავს, ნამდვილად კი მეტის მეტად შესღება ერთ პატარა საე-
სუფთა და სასხლოდაც გეძრიელია. კრისტიან წყალი ბლობად გადადის შენობისაგან (რომელიც აუგვილი უფლის მე-17 საუკუ-
ნეში ვინმე წულუკიძეს მიერ) და სამი შენობებისაგან, სადაც 8 ბერი სცხოვ-
რობს, უმეტესობა ლრმდა მოხუცე- რული. პატივისცემით მიგვიღეს. მო-
ნასტრერს მთები არტყა. ტბა და ნაციის მიღამები მეტის-მეტად ლაპაზ
სურათს წარმოადგენს და მხატვრი-
სათვის მდიდარს ძალას იძლევა.

სანო სამი სამი
სანო სამი სამი

ნება სად ეშურებოდა! არ მკათათვეს დილის ხუთ საათ დ ბედუკულმართმა წუთისოფელი იმსვერპლა ჯერ ისევ ახალგაზრ ჯანითა და ორნით სავსე, შრო მოყვარე და ჩვენი ქვეყნის ბედრების გულწრფელი მოტრფიალ კით ნიკოლოზის ძე ბურჯულაძე ც ცოტათი მაინც იცნობდა გან ნებულს, ის დამეთანხმება, მ ინებ, რომ იშვიათი ქართველ სწყდა საქართველოს გულს. ღ. 6. ბურჯულაძე დაიბადა ქ. თე ვეში 1885 წ. 1 გიორგობისთვეს ა მისი ნიკოლოზი გურიიდა იმოუყვანია ბიძის და ხელოსანთა უბარებია. ობოლს და შირი ქვეყ დგან გაღმობევეწილს გურულს მა შეუსწავლია ხელობა და თე ვშივე დაბინავებულა. ამ ოჯახში ნდა პატარა დათა, რომელიც მე ივ ვაჟი იყო ნიკოსი. დედა დათა საკვირველი წინგების კითხვი სიყვარულე იყო, მე ვგონებ არ თი ქართული წაგნი არ იქნებ მ მას არ წაეკითხოს და აი ამა

არაობითვე შეაჩეი და შეაყვარე
ს შვილებს წიგნების კითხვა ღ
ომის მოვცარეობა. სწორედ ამით
სნება რომ ორივე მისი შვილი
ცხოვოდ სწავლიობნენ სასწავ
ბელში. დათამ რომ თელავის სა
ქალაქო სასწავლებელი გაათავ
შევიღა ტფილისის სამასწავლებ
ა ინსტიტუტში, ამავე დროს მისმ
როსმა ძმამ, გიორგიმ, გაათავ
ცლა ამ ინსტიტუტში და თავისი
ჯიო გამოზარდა თავისი ძმა და-
1910 წ. განსვენებულმა დ. ნ.
უკულაძემ გაათავა სწავლა და
რო მასწავლებლობის ადგილი დ
თურის სამოქალაქო სასწავლე
ბში. ქხლა კეთილმა დათამ მოი-
ვა თავის უფროსი ძმისთვის ბა-

ერთად გავაფორთილებ: არაც დ
მც უულიერტა ოეატრში წარმო-
ნაზე არ წაეყვანა, ვითომ იმ მი-
სისა გამო, რომ წარმოდგენა გვი-
გათავდება და უძილონ ღამეები
დად იმოქმედებს მის ჯანმრთე-
ლაზე. რასაკირველია, ეს არ იყო
ეზი. მე არ მინდოდა უულიერტა-
ოუნილა რაჭი იმ დაწისძომოა

თან უბედურებაც მომიტანა.
ემა ნათესავმა თურმე თავისებუ-
რ გაიგო ჩემი თხოვნა-დარიგება
შულება წაიყავანი დილის წარ-
ვაგნზე, როცა ქათა მის თავატრში

კ ეხლა თქვენ გემუსაიფებათ.
დენი ძალა შემწევდა, რომ ჩემი
ისათვის მებრძანებინა და მეც
აბე სული და ორ გავაგებინე

ლს, ოუ რა თავზარი დამტა მისმა
არაკეთა. გაკვრით შევეხე თეატრს,
ისტობს და სცენას. ეს გაუკვირ-
ვერ გაეგო, მისი მამა, რომელიც
უყვარდა და პატივსა სცენდა,
ვორც აღმზრდელს, ასე ზერელე

ლობით აუცლიდა გვერდს იმის-
ა დაწესებულებას, რომელიც
ეტიურად აღმიანის დამკაუ-
ნებელია და ინტელექტის განვი-
არებელი. რა თქმა უნდა ამის-
ზე დაუშამალე და ვცდილობდი,
შეიძლება, სითხოთხილით მეპა-
ნა მის კითხვებზე. ვამჩნევდი კი,
გატაცებით და სიყვარულით
ნებობდა თეატრზე, როგორადაც

გადაეხადა და თავისი ხარ
გამოეზარდა უმაღლეს სასწავლებელში. თუმცა მალე დაკოლეგილდა, შეგრამ თავის ჯამაგირიდან
ველთვე, დიდის სიმძვნებით უგ
ნიდა ქმას ჰეტერურგში სწავლ
თვის სამსაობეს თუმანს. კარგად
ეწყო მათი საქმე, შეგრამ მოულ
ნელმა ავადმყოფობამ უეცრივ,
კვირაში, გამოასალმა წუთისოფ
ერა ყოველგვარი მიზანი და მისწ
ფებანი სამუდამოდ მოუსპო. უ
მის შეილს, მოელი წლის განმავი
ბაში მოქანცულს, დასვენების მ
ერ თელავშიც ბევრი საშუალ
მოელო, შეგრამ... დიახ მაგრამ—
ცრუვდა კეთილი სურვილი და
ზედეულად მშობლებში და ც
შეილში გაუხარელი გაფრინდა
„სადაც მართალნი განისვენებ

ଓରି ଟ୍ରେଲିଂଟାଙ୍କ ଶ୍ୟେସର୍କୁଳଙ୍କ ତ
ତଥାପି ରାଜ୍ୟ ରାତାମ ସନ୍ତୋଷଙ୍କ ରାଜମନ୍ଦିର

თვე ში ოც დათან სწავლა დამი-
რა და დიდის იმედებით აღკურვა
შეერთა ცხოვრების ტალღებში
შეძლებისა დაგვარად ცუილო
სამსახური გაეწია ჩევნის ქვეყნ
თვის. ორი წელიწადი საზოგ
მოღვაწეობისათვის ვით ორი წა-
დალიან მოკლედორთა ნამეტნავად
მოუცდელ და ჯერ ცხოვრების
მოღვაწეობის, მაგრამ განსვენებუ

କୁଳାଳ

მით უფრო დასანანია, რომ ვან ამ
მოკლე ხნის განმავლობაშიც-კი
ცხოვრების ასპარეზი უკვალოდ არ
დასტურდა. დ. ჭითურამ მი არც ერთი
საზოგადო დაწესებულება არ იყო,
რომ განსაკუთრებულს მხურვალე მონა-
რილება არ მიეღდა. მოგეხსენებათ
მასწავლებლის შრომა ფრიად ძნე-
ლია და დიდ დროსაც მოითხოვს;
ნამეტანავად როცა 60—80 წევეული
დასწორებულია უსაფრთხო მარ-

ବ୍ୟାକରଣ ପାଠୀ

დეგრილა თავისჯლოა კონიდა და კი-
ათურის დრამტიულ წრეში ხომ
მუდმივი მომუშავე იყო: სცენაზე-
დაც გამოუიდა და პატარ პატარა
კოდევილებსაც აქართულებდა და
სთარგმნიდა თავიანთი სცენისათვის.
დათას დარჩენილ ხელნაწერებში ა-
ლად დაწყობილ დაუთვევებელ სამუ-
შაოს, ახლაც ნახავს კაცი მაგრამ
ვინამ დაცალა დათავება.
უსამართლოდ მოგვეკცა, სიცოცხ-
ლით გაუმაძღარო დათავავ; ეს უმა-
ცური წუთისოფელი, უდრითოდ
მოგვიტყდა კალამს წვერი და დაგი-
დუნა ძალონით სავსე მკლავები.
საუკუნოდ იყოს სხენება შენი ერ-
თიოო აღამიანო, ცხოვრებისაგან
უდროთ წარკვეთილო ნორჩო
ქართველო. **ბიბია შაქრი.**

ନିର୍ମଳଗ୍ରହୀ ପ୍ରକାଶନ ପରିପାଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଦେଇଲାଏଇବୁ

କୁମାର ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ
ଶବ୍ଦାଳୀ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ

განსკვერებული მისი
ეც? — ზარდაცემული
კ, არა, არა!
გინეთ, რას უნდა
ი მამა, რომელიც
იავის ერთად ერთ
— რა არის თეატ-
— და კონკრეტული მისი
ზეობის მფარველ პოლიტის რომ
ერთხელ მანქც შეეწყებინა თავი
და შეცხედნა კულისებში, დაინახავდა
რაც ხდება იმ აღთქმულ ალგას,
სადაც „გარეშე“ პირთა შესვლა აკ-
ძლებულია“.

აი, ის გათხასირებული წრე, რო-
მით შეავს უნდა ისახოვთ!

3 უკელვეონი უხა-
ა; შეუძლიან კი-
არმეტყველოს ყვე-
ნეობრივი და ფიზი-
კულური დასკუ-
სტრიც უადა იცომვოს არტი-
ლიან—შეღის სარისკიპოში, ანუ
უკეთ, თეატრალურ ენაზე—კული-
სტრიცი. იქ აწყდება ერთგვარ ტიპს,

მსახიობი ქალი. თავისავე მსგავსს, ეგრეთ წოდებულს „მესამე სქესს“, რომელთაც სარო-
მომავალ რაზელს სკაპიტანაც-კი ერეკებიან... ესნი-
ვს როსკიპთა შვი-
ლია ჰუმრო საკოლ-
გაუფართოვდა, სახე დაელმიქა...
და განაგრძო:
— შედეგს მიხვდებოდით? ერ-
თხელ, როცა ჩვეულებრივზე გაცა-
რიბით დაიწყოთ თუაზეა დარ-

ბი, ვისი წარსულიც
ლი სეგჟო ხელო-
აქამდე თავი! ხომ
პროფესიონები?! ვი-
ზინტერეს ყვავთ

მონაა! ის ყველას ეკუთვნის.—აშანა-
გებს, ანტრეპრენიორს, პუტინს,
სუფლიორს; უფროს მაშინისტს, ცე-
ცხლის მქრობელსაც—კი.

რომომ წნო აუმჯომარენად?

კონფერენციალურ ყავაზე გამოიყენებოდა აღნიშვნული სამართლის მოხმავა. ას იქნარა და მესამეს მოხმავა. გააფინანსდებოდი ლომიგით წავითავის წევ, ჩინლოდა ჩემს ბეჭს ვცემოდი ასე და გამესრისა იგი... მაგრამ, ხელში იყო მომხვდა ჟულიანის ყოთავა.

„ავალ ამისა სარგე-
ნდ. იგი აშკარად
მაფეთა: „წმინდა და
ოუნვების ძებნაში
სა და ტაოთხებს შეი-
შესთავაზო რომელიმე მდიდარ გან-
კირს, რომ უცნი ვალები გადაიხა-
დოს; დანებულე ანტრეპრენიორს, რე-
ატრის ღირექტორს—რომ დასჭი-
მივიწვიონ; მოარის—რომთვ მოადგი-

საპირფარეშოებზე
თხავთ. გინდებ რომ
უწეროს და გამოაქ-
რი, რაც იქა ხდება:
ჩასთვლიან და საგი-
შეუშევებენ. „ფური-
ზი და იქა ვნახე ია,
ან 12 წლის ქალი-
აგრაპ, ეს არავის
ზომით—სიკოთადა(?)

ეჭვის თვე ვიბრძოდით მამა და
შვილი; ეს სტუცები ტვინში ჩამე-
ცდო და ყოველ წუთს ლამბდანენ
მოწყვეტილიყო ტუჩებიდან, მაგრამ
ძალა არ შემწევდა ყველაფერი გამე-
შეღავნებინა მისივის—ჩემს წმინდა
და ზემო კალო მულიაზასთვის.

განა? ჩქარი რეპეტიციებსაც დავი-
წყებთ... დიახ, დიახ ხვალ დილი-
დანვე...

ერ, რას ომური მანდა? ხვალ ათზე
როლები განაწილდება... მერე-კი
დღეში ორი ჩემპეტიცია! რა ბრძა-
ნეო, ჭალბატონი? ჯარიშად უკი
ფრანგი?! დიახ, დიახ, უკი ფრანგი
ჯარიშა!

